

SLUJBA SFINTEI SPĂLĂRI A PICIOARELOR UCENICILOR LA PATRIARHIE

În dimineața Sfintei Miercuri Mari, 8/21 aprilie 2022, Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare a fost oficiată la Catedrala Sfântul Iacob de către Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, avându-i drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Teodosie al Sevastiei.

După terminarea Sfintei Liturghii, în jurul orei 9.00, a avut loc slujba de spălare a picioarelor pe o platformă din curtea Bisericii Sfântului Mormânt. Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a spălat picioarele a doisprezece ieromonahi, spre pomenirea momentului în care Domnul nostru Iisus Hristos Și-a pus un prosop în jurul mijlocului și a spălat picioarele Ucenicilor Săi, dând pildă de smerenie ca fiind calea spre virtute/mântuire. La această slujbă, unică în Biserica Ierusalimului, a participat o mulțime de oameni din curte, de pe terasa Sfântului Constantin și de pe acoperișul Metocului din Ghetsimani, alături de Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

După Slujbă, în dangățul clopotelor, soborul patriarhal s-a întors cu bucurie și veselie la sediul Patriarhiei, unde Înaltpreasfințiții Părinți ai Patriarhiei așteptau o recepție.

Din partea Secretariatului General

DUMINICA FLORIILOR LA PATRIARHIE

Duminică, 4/17 aprilie 2022, Patriarhia a sărbătorit Duminica Floriilor, respectiv intrarea în slavă a Domnului în Ierusalim după învierea lui Lazăr. Domnul era pe un asin și era întâmpinat de copiii iudeilor care țineau ramuri de finic și strigau: „Osana Fiului lui David, binecuvântat este Cel Ce vine întru numele Domnului”.

Acest praznic împărătesc a fost sărbătorit la Catoliconul Bisericii Sfântului Mormânt ca „Paresia Mare” după citirea Ceasului al IX-lea la Biserica Sfântului Constantin, cu întâmpinarea și închinarea la Piatra Mirungerii, la Sfântul Mormânt și la Golgota cea Înfricoșată și cu jertfa de tămâie, prin Vecernia Mare de sâmbătă după-amiază. Slujba a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, având drept împreună-slujitori ieromonahi aghiotafiți, protos fiind Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, și ierodiaconi. La slujbă au participat credincioși creștini din Ierusalim și numeroși pelerini.

În dimineața zilei de duminică, pe 4/17 aprilie 2022, a avut loc coborârea oficială de la Patriarhie la Biserica Sfântului Mormânt, iar Sfânta Liturghie a fost oficiată la Catolicon de către Preafericirea Sa, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei, Arhimandritul Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Teodosie al Sevastiei, ieromonahi și ierodiaconi aghiotafiți, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras și a numeroși creștini credincioși din Ierusalim și a numeroși pelerini din Grecia, Cipru, România,

Georgia și Rusia.

Sfânta Liturghie a fost urmată de o procesiune cu ramuri de finic de trei ori în jurul Sfântei Edicule și apoi în jurul altarelor, încheindu-se cu citirea pericopelor evanghelice în fața Sfântului Mormânt.

După procesiune, cei prezenți s-a întors la sediul Patriarhiei, în dangătul clopotelor și precedați de parada cercetașilor. La Sala de Recepție, Preafericirea Sa a urât să traversăm Săptămâna Sfântă cu sănătate și pocăință și să ajungem la Sfintele Paști cu bucurie.

Din partea Secretariatului-General

SÂMBĂTA LUI LAZĂR LA PATRIARHIE

1. La locul Înălțării a fost săvârșită vineri 2/15 aprilie 2022 Vecernia Mare, condusă de IPS Mitropolit Isihie al Kapitoliadei. Împreună-slujitori ai Preasfinției Sale au fost arhimandriții Macarie, Kallistos și Dionisios, preotul George Baramki, ierodiaconii Mihail și Dositei. Răspunsurile la strană au fost rostite de către Ierodiaconul Simeon, împreună cu elevii Școlii Patriarhale și corul de la Sfântul Iacob, dirijat de domnul Rimon Kamar. În cadrul Pavecerniței, s-a făcut o procesiune la Mica Galilee, care a fost binecuvântată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al

Ierusalimului Teofil. Sâmbătă dimineața, Sfânta Liturghie a fost oficiată de IPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei în prezența pelerinilor palestinieni greco-ortodocși, ruși, români și greci.

Soborul arhieresc și cei prezenți au fost primiți de către cel care se îngrijește de altar, monahul Achilios.

1. În Betania

În amintirea Învierii lui Lazăr, care a venit din Betania, sâmbătă dimineața, 3/16 aprilie 2022, la Mănăstirea Surorilor lui Lazăr, Marta și Maria, s-a săvârșit Sfânta Liturghie, condusă de Preafericitul Părintele nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Arhiepiscopi Teofan al Gerassei, Aristarh al Constantinei, Filumen al Pellei, Arhimandritul Nectarie, Părintele Kamarasis, Arhimandriții Klaudiu și Epifanie, preoți palestinieni și ruși, în timp ce psaltirea a fost citită de domnul Gotsopoulos. La slujbă au participat Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, pelerini și credincioși locali.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mie nu va muri în veac. Crezi tu aceasta? Zis-a Lui: Da, Doamne, eu am crezut că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume”. (Ioan 11, 25-27), spune Sf Ioan Evanghelistul, ca martor ocular.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini și pelerini

Harul fratelui Martei și al Mariei și prieten al Domnului nostru Iisus Hristos, Lazăr, ne-a adunat în acest loc sfânt al Betaniei biblice, pentru a sărbători, pe de o parte, învierea lui Lazăr din morți și, pe de altă parte, confirmarea de către Hristos a învierii noastre de obște înainte de patima Sa pe cruce.

Relatarea detaliată a învierii lui Lazăr din morți de către Sfântul Ioan Evanghelistul este plasată chiar înainte de intrarea triumfală a lui Iisus Hristos în Cetatea Sfântă a Ierusalimului cu ramuri de finic. De aceea, Sfânta noastră Biserică numește această zi „sâmbăta dinaintea Duminicii Floriilor”, sau sâmbăta de dinaintea Săptămânii Patimilor Domnului nostru Iisus Hristos. „Astăzi dănuind Betania dinainte vestește Învierea lui Hristos Celui de viață dătător prin învierea lui Lazăr.”

Înmormântarea de trei zile și învierea din morți a lui Iisus Hristos este culmea tainei Purtării de grijă a lui Dumnezeu, și anume întruparea Fiului și Cuvântului Dumnezeului nostru Tatăl prin trupul curat al Fecioarei Maria, prin Duhul Sfânt.

Mai mult decât atât, ea mărturisește despre eliberarea noastră de păcat și de stricăciunea morții, precum și despre momentul judecății de apoi, despre dreptatea lui Dumnezeu. „Vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși cei ce au făcut cele bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele spre învierea osândirii” (Ioan 5, 28-29), spune Domnul. De asemenea, profetul Isaia spune prin Duhul Sfânt: „Morții vor trăi și trupurile lor vor învia” (Isaia 26, 19).

Sfântul Chiril al Alexandriei, interpretând cuvintele Domnului din Sfânta Scriptură „Dezlegați-l [pe Lazăr] și lăsați-l să meargă” (Ioan 11, 44), spune: „Spre folosul nostru, nu l-a dezlegat cu propriile mâini, ca să nu existe nici o șansă de defăimare, ci toți au devenit martori ai minunii. Și aceasta este o pildă a învierii sobornicești, când fiecare va fi

eliberat, dezlegat de robia păcatului și de stricăciunea morții”.

Iar Sfântul Pavel, arătând măreția învierii Mântuitorului nostru Hristos spune: Dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (1 Corinteni 15, 13-14).

Anticipând învierea morților, iubiți frați, să spunem împreună cu imnograful: „Pe Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad mai înainte de moartea Ta, sfărâmând puterea morții și printr-unul iubit mai înainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta, închinându-ne stăpânirii Tale celei atotputernice, grăim: Bine ești cuvântat, Mântuitorule, Cel Ce vii cu slavă să mântuiești sufletele noastre”.

O Săptămână Mare binecuvântată și un Paște Fericit! Amin!”

Din partea Secretariatului-General

ACATISTUL BUNEIVESTIRI LA PATRIARHIE

În seara zilei de 26 martie / 8 aprilie 2022, la Biserica Sfântului Mormânt a fost oficiată slujba acatistului Buneivestiri.

Conform rânduielii Tipicului, Canonul acatistului a fost săvârșit în cadrul Slujbei pavecerniței mici, în amintirea eliberării Constantinopolului de perși și avari cu ajutorul Maicii Domnului și ca o ultimă reamintire a mesajului Bunei

Vestiri înainte de intrarea în Săptămâna Mare.

Prima stare a Acatistului a fost rostită de oficiantul slujbei, Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil, a doua de Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Metodie al Taborului, a treia de Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Isidor al Hierapolei și a patra de Arhimandritul Dragoman Matei.

Din partea Secretariatului-General

SĂRBĂTOAREA BUNEI VESTIRI LA PATRIARHIE

Joi, 25 martie/7 aprilie 2022 s-a sărbătorit la Patriarhie Praznicul Bunei Vestiri a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu ocazia acestui Praznic, Biserica pomenește faptul că Îngerul Domnului, Arhanghelul Gavriil, a venit în Nazaret la Preasfânta Fecioară Maria și i-a vestit că, de la Duhul Sfânt, va naște pe Fiul lui Dumnezeu pentru renașterea și mântuirea neamului omenesc. Când Maria a spus: „Iată roaba Domnului, fie mei după cuvântul tău” (Luca 1, 26), atunci, odată cu glasul netrupesc al Îngerului, Cel fără de trup S-a întrupat, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut om și Maria s-a arătat Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Cu ocazia acestui Praznic s-a săvârșit Sfânta Liturghie:

1. În Biserica Bunei Vestiri din Nazaret, slujba fiind condusă de Preafericirea Sa Părintele Teofil Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit

Înaltpreasfințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriac,
Înaltpreasfințitul Mitropolit al Capitoliadei Isihie,
Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Constantinei Aristarh,
Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Taborului Metodie,
Ieromonahi Aghiotafiți, Preoți arabi din Mitropolia
Nazaretului, Arhimandritul Nectarie Gheron al Camarasei,
Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. A cântat
corul comunității din Nazaret și au participat
credincioși elino-ortodocși și arabi din regiunea
Galileei, credincioși ruși și câțiva pelerini greci.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit
această cuvântare:

„Domnul vă va da un semn: Iată, Fecioara va lua în pânțe și
va naște Fiu și vor chema numele Lui Emanuel, care se
tâlcuiește: cu noi este Dumnezeu” (Isaia 7, 14; matei 1, 23),
spune Proorocul Isaia.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și pelerini,

Harul Sfântului Duh ne-a adunat pe toți în acest loc sfânt,
adică în sfințitul lăcaș al Domnului din cetatea Nazaret,
pentru ca euharistic să prăznuim arătarea „tainei celei din
veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus
Hristos” (Efeseni 3, 9), Fiul lui Dumnezeu Care S-a făcut Fiu
al Fecioarei.

Această Fecioară despre care Proorocul Isaia a profețit nu
este alta decât cea mărturisită de Evanghelistul Luca,
„Fecioara logodită cu un bărbat care se chema Iosif din casa
lui David, iar numele Fecioarei era Maria” (Luca 1, 27). La ea
intrând Îngerul Gavriil trimis de Dumnezeu, a zis: „Bucură-te,
ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată
ești tu între femei (...). Și, iată, vei lua în pânțe și vei
naște Fiu și vei chema numele Lui Iisus. (...) Duhul Sfânt Se va
pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri.

Pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu Se va chema” (Cf. Luca 1, 26-35).

Cu adevărat Fecioara Maria este cea despre care imnograful spune: „începutul mântuirii noastre a oamenilor”, adică credința în Hristos a constituit plinirea Legii și a Proorocilor Vechiului Testament, după cum propovăduiește înțeleptul Pavel: „Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său născut din femeie, născut sub Lege, ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere, ca să dobândim înfierea” (Galateni 4, 4-5).

Explicând aceste cuvinte ale lui Pavel, Icumenie subliniază: „nu a spus «prin femeie», ci «din femeie», arătând că Domnul a luat trup din ființa ei și este rod al pântecelui ei”. Iar Eusebie al Emesei spune: „Deoarece o femeie a adus păcatul, de aceea Cel Ce mântuiește este din femeie”, adică Hristos. De aceea și Sfântul Chiril al Alexandriei spune aceste cuvinte de laudă: „Bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnezeu, prin care a venit harul cel negrăit, despre care Apostolul Pavel spunea: «Harul mântuitor al lui Dumnezeu s-a arătat tuturor oamenilor» (Tit 2, 11). Bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnezeu, prin care a strălucit lumină celor ce ședea în întuneric și în umbra morții. Poporul ce stătea în întuneric a văzut lumină mare” (Cf. Matei 4, 16). Care alta este lumina dacă nu Domnul nostru Iisus Hristos, „Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul ce vine în lume” (Ioan 1, 9). Bucură-te, Marie, comoara lumii”. Cu adevărat, iubiții mei frați, Fecioara din Nazaret s-a arătat „comoară a lumii”. Și aceasta pentru că Bunavestire a Mariei cea plină de har și binecuvântată între femei „a înnoit pentru noi calea cea nouă și vie” (Evrei 10, 20). Cu alte cuvinte, Bunavestire a Născătoarei de Dumnezeu Maria a înnoit calea mântuirii, adică a vindecării de păcat a omului, de boala și stricăciunea morții. „Eu sunt învierea și viața. Cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri în veac” (Ioan 11, 25-26), spune Domnul.

Înțeleptul Pavel, referindu-se la Învierea lui Hristos, spune: „dacă nu este înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (1 Corinteni 15, 13-14). Aceasta înseamnă că învierea noastră în Hristos presupune neapărat marea taină a întrupării lui Dumnezeu Cuvântul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos din curatele sângiuri ale Născătoarei de Dumnezeu pururea Fecioara Maria și de la Duhul Sfânt. Fără puterea credinței noastre este cu neputință să raționalizăm și să înțelegem taina dumnezeieștii Iconomii în Hristos. „Iată, pun în Sion piatră de poticnire și stâncă de sminteală și cel ce va crede în ea nu se va rușina, și cine va cădea pe piatra aceasta se va sfărâma, iar pe cine va cădea îl va strivi” (1 Petru 2, 6-8; Matei 21, 44), spune Domnul.

Aceasta o arată imnologic și Sfântul Ioan Damaschin: „Maică te-ai cunoscut mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, dar ai rămas Fecioară, mai presus de cuvânt și de cuget. Și minunea nașterii tale a o tâlcui nu poate limba că, neobișnuită fiind zămislirea, Curată, necuprins de minte este chipul nașterii. Că unde vrea Dumnezeu, se biruiește rânduiala firii. Pentru aceasta pe tine știindu-te toți Maică a lui Dumnezeu, ne rugăm ție cu osârdie: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre”.

„Judecățile necercetate și căile nepătrunse ale lui Dumnezeu” (Cf. Romani 11,13), s-au făcut cunoscute, potrivit dumnezeiescului Pavel, „începătoriilor și stăpâniilor din ceruri, prin Biserică” (Efeseni 3, 10). Iar Biserica lui Hristos a vorbit prin Părinții ei de Dumnezeu purtători mișcați de Duhul Sfânt, la Sinoadele Ecumenice, spunând ca preacurata Fecioară Maria să se numească Născătoare de Dumnezeu. Să-l ascultăm pe Sfântul Chiril al Alexandriei care spune:

„Se cuvine, spre mărturisirea dreaptă și de netăgăduit a credinței noastre, a numi și a mărturisi pe Sfânta Fecioară

Născătoare de Dumnezeu, (...) căci nu a născut dumnezeire goală, ci pe Cuvântul lui Dumnezeu unit cu trup (...) și astfel este adevărat că Sfânta Fecioară a devenit Născătoare de Dumnezeu, născând mai presus de fire pe Unul Hristos, Care asemenea nouă S-a împărtășit de trup și sânge (Cf. Evrei 2, 14) și de o ființă cu ea și cu noi este, după firea omenească, având trupul din Născătoarea de Dumnezeu Maria.

Iată deci, iubiții mei frați, de ce Sfânta noastră Biserică în cântări o mărește pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Domnului căreia Îngerul Gavriil i-a binevestit: „Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu” (Luca 1, 30).

Iar noi, împreună cu imnograful să spunem: „Mai cinstită decât măriții Heruvimi ești, Preasfântă Fecioară, că aceia neputând îndura dumnezeiasca strălucire, cu aripile acoperindu-și fețele, săvârșesc slujba, dar tu ai purtat pe Cuvântul întrupat văzându-L cu ochii tăi, pe Care roagă-L neîncetat pentru sufletele noastre” și pentru încetarea războaielor și pentru pace în regiunea noastră și în întreaga lume.

La mulți ani și Paște binecuvântat! Amin.

La amiază, Înaltpreafințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriac a oferit masa sinodiei patriarhale, domnului Cezar Martzie și celorlalți. Aici, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Și se va arăta slava Domnului și tot trupul va vedea mântuirea lui Dumnezeu, căci Domnul a grăit” (Isaia 40, 5), exclamă Proorocul Isaia.

Înaltpreasfințite Mitropolit al Nazaretului Chiriac,

Sfințiți Părinți și frați,

Stimate d-le Președinte Bassim și cinstiți membri ai Consiliului bisericesc,

Iubiți comeseni,

Sfânta noastră Biserică sărbătorește astăzi evenimentul plin de bucurie pentru întreaga lume al Bunei Vestiri a Născătoarei de Dumnezeu, adică al arătării Mântuirii lui Dumnezeu, care a avut loc în cetatea noastră istorică și biblică Nazaret.

Prezența de veacuri a Creștinilor în Țara Sfântă și anume în cetatea Nazaret constituie o dovadă care mărturisește sfânta misiune a Bisericii Ierusalimului care binevestește iubirea, pacea și dreptatea lui Hristos. În plus, constituie o dovadă că Biserica este trupul lui Hristos, iar Hristos, capul acestui trup, adică al Bisericii (Cf. Efeseni 1, 22-23), este rodul binecuvântat al pântecelui curatei și plinei de har Fecioare Maria, cel Care dăruiește lumii lumina vieții și a adevărului.

Această lumină adevărată a vieții și a nădejdi se arată tuturor oamenilor, ca un alt far în lumea noastră contemporană așa-zisă „a noii ordini”, unde domnește fărădelegea, confuzia, „războaiele și răzmerițele” (Luca 21, 9). „Unde este pizmă și zavistie, acolo este neorânduială și tot lucrul rău” (Iacov 3, 16), propovăduiește Sfântul Iacov Fratele Domnului și primul Ierarh al Ierusalimului.

Spunem aceasta ca să arătăm mărimea covârșitoare a puterii Bisericii în general și a Bisericii Ierusalimului, adică a Patriarhiei Elino-ortodoxe în mod special, care este chezașul Noului Testament, potrivit dumnezeiescului Pavel care spune: „Într-atât Iisus S-a făcut chezașul unui mai bun testament” (Evrei 7, 22). Mai lămurit, cu cât Iisus Hristos S-a făcut Preot preaînalt, cu atât S-a făcut și chezaș și mijlocitor al unui Testament mai bun și veșnic.

Iar noi, iubiții mei frați, ascultând glasul de Dumnezeu insuflat al Apostolului Pavel: „Toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prigoniți. Iar oamenii răi și amăgitori vor merge spre tot mai rău, rătăcind pe alții și rătăciți fiind ei înșiși” (2 Timotei 3, 12-13), suntem chemați să rămânem credincioși față de Una, Sfântă, Sobornicească și

Apostolească Biserică în care Născătoarea de Dumnezeu s-a arătat și Maică a lui Dumnezeu și Maică a Bisericii Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Amin.

Îngăduiți-ne să vă aducem la cunoștință aprobarea oficială a finanțării lucrării de restaurare a Bisericii Bunei Vestiri a Născătoarei de Dumnezeu din Nazaret de către cunoscuta fundație rusă. Nădăjduim ca în curând să începem lucrările, cu voia lui Dumnezeu.

La mulți ani și Paște binecuvântat!

1. În Biserica Mormântului Maicii Domnului din Ghetsimani Sfânta Liturghie a fost condusă de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Sevastiei Teodosie, împreună cu care au slujit Arhimandritul Claudie și preoții slujitori ai Bisericii, fiind prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim d-l Evangelos Vlioras căruia îi urăm „La mulți ani!”.

Sinodiei arhieresti și credincioșilor li s-a oferit o tratație de către cel recent numit Egumen, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Elenupolei Ioachim, căruia îi urăm să aibă parte de mijlocire de la Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA CINSTIRII SFINTEI CRUCI LA MĂNĂSTIREA SFINTEI

CRUCI

Duminică, 21 martie / 3 aprilie 2022, a 4-a duminică din Postul Mare, Patriarhia a sărbătorit Praznicul Adormirii Sfintei Cruci la Mănăstirea Sfintei Cruci din Ierusalimul de Vest, lângă Knesset-ul evreiesc.

Această sărbătoare este stabilită de Patriarhia Ierusalimului pentru a fi prăznuită la această Mănăstire la o săptămână după Duminica a Treia din Postul Paștelui la Biserica Sfântului Mormânt, datorită tradiției Bisericii că Lot a plantat acolo copacul cu trei tipuri de lemn care a fost folosit mai târziu pentru a face Crucea pe care a fost răstignit Domnul nostru Iisus Hristos.

În cinstea Sfintei Cruci, Vecernia de sâmbătă după-amiaza și Sfânta Liturghie de duminică dimineața au fost oficiate de IPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei, cu participarea Arhimandriților Ignatie și Klaudiu, a Arhidiaconului Marcu și a Ierodiaconului Simeon. Răspunsurile la strană au fost date de domnul Gotsopoulos, iar la slujbe au participat credincioși greci și palestinieni, ruși, români din Ierusalim și din teritoriile ocupate, alături de Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras, de membri ai Consulatului grec și de ambasadorul Georgiei, domnul Lasha.

După Sfânta Liturghie, a avut loc o procesiune cu Sfânta Cruce, iar ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, care are mare grijă de Mănăstire, a oferit o recepție la Egumenie și în curtea Mănăstirii.

Din partea Secretariatului-General

DUMINICA SFINTEI CRUCI LA PATRIARHIE

Duminică, 14/27 martie 2022, Patriarhia a prăznuit Duminica Sfintei Cruci la Biserica Sfântului Mormânt.

Această sărbătoare a fost rânduită de Biserică să fie săvârșită în mijlocul Sfântului și Marelui Post pentru ca credincioșii să primească putere de la ocrotirea Sfintei Cruci în lupta postului.

Această sărbătoare a fost prăznuită sâmbătă după-amiază cu Slujba Vecerniei Mari, condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil. Slujba a cuprins întâmpinarea oficială și închinarea la Piatra Mirungerii, la Sfântul Mormânt și apoi sunarea clopotelor, tămâierea, Intrarea Mare și Binecuvântarea pâinii, cu rugăciunea în comun a Marilor Preoți și împreună-slujirea ieromonahilor aghiotafiți.

Sărbătoarea s-a încheiat cu săvârșirea Sfintei Liturghii duminică dimineața la Sfântul Mormânt, care a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei, Mitropolitul Ivan din Patriarhia Serbiei, Arhiepiscopii Teofan al Gherasei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Teodosie al Sevastiei, Nectarie al Antedonei, Ieromonahii aghiotafiți și cei din Patriarhiile Moscovei și României, Preoți din alte Biserici Ortodoxe, în prezența Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras. Răspunsurile la strană au fost date de ierodiaconul Simeon și de dl Gotsopoulos, la slujbă fiind prezenți membri ai Comunității din Ierusalimului și câțiva pelerini, alături de un grup de credincioși greco-ortodocși vorbitori de arabă din Ai-Labun, sub conducerea Pr. Spiridon.

Sfânta Liturghie s-a încheiat cu o procesiune întreită în jurul Sfântului Mormânt și al altarelor.

În cele din urmă, cei prezenți la slujbă s-au dus la Sala de Recepție a Patriarhiei unde Preafericirea Sa a rostit următorul discurs:

„Cu lemnul a golit întâi vrăjmașul raiul, prin mâncare aducând moarte; iar lemnul Crucii înfigându-se în pământ a adus oamenilor îmbrăcăminte de viață și toată lumea s-a umplut de toată bucuria. Pe care văzând-o pusă spre închinare, împreună să strigăm lui Dumnezeu, popoare, cu credință: Plină este de slavă casa Ta,” spune imnograful Bisericii.

Excelența Voastră Domnule Evangelos Vlioras, Consul General al Greciei la Ierusalim,

Cuvioși Sfinți Părinți și Frați,

Cucernici creștini,

Sfânta noastră Biserică prăznuiește Duminica a treia din Postul Mare, ziua cinstirii Sfintei Crucii, la jumătatea Postului Mare.

Lemnul care ne-a scos din rai și a adus moartea, tocmai acest lemn a devenit Crucea Mântuitorului nostru Hristos, aducându-ne haina vieții. Și asta pentru că după Sfântul Teodor Studitul, „Un alt Rai, ca mai înainte, s-a cunoscut Biserica, având ca lemn de viață purtător Crucea Domnului din care prin atingere ne împărtășim de nemurire.” Această nemurire nu este alta decât Hristos Însuși, „Cel ce singur are nemurire și locuiește într-o lumină neapropiată” (1 Timotei 6:16), după Sfântul Pavel.

De asemenea, devenim părtași ai energiei acestei lumini de care niciun om nu se poate apropia, dragii mei frați, prin cinstirea Sfintei Crucii. Și aceasta pentru că, precum spune Sfântul Pavel: „... noi propovăduim pe Hristos cel răstignit:

pentru iudei, sminteală; pentru neamuri, nebunie; Dar pentru cei chemați, și iudei și elini: pe Hristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu” (1 Cor. 1:23-24).

Tocmai deoarece Crucea dătătoare de viață aduce cu Ea neprihănirea și puterea dumnezeiască a Celui Răstignit pe Ea, Ea a devenit o armă împotriva diavolului, de aceea Sfântul Pavel propovăduiește astfel: „Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.” (1 Cor. 1:18). Iar imnograful exclamă cu bucurie „Dănuiesc cu veselie astăzi cetele îngerilor pentru închinarea Crucii Tale, căci cu ea ai sfărâmat taberele demonilor, Hristoase Dumnezeul nostru, mântuind neamul omenesc”. Potrivit Sfântului Ioan Damaschin, lemnul sfânt al Crucii este „cu adevărat cinstit, căci pe el Hristos S-a adus jertfă pentru noi... și s-a sfințit prin atingerea de Sfântul Trup și Sânge”. De aceea „ne închinăm chipului Cinstitei și de viață făcătoarei Crucii, chiar dacă este făcut din altă materie, pentru că nu cinstim materia (să nu fie!), ci chipul, ca pe un simbol al lui Hristos”.

Astăzi Sfânta Biserică a lui Hristos arată Sfânta Cruce în cinstire, crucea căreia noi, locuitori ai Sfintei Cetăți a Ierusalimului, ne-am închinat, „la locul unde au stat picioarele Lui” (Psalmul 132, 7), adică Sfânta Biserică a Învierii, pentru a primi har și putere ca să ducem la capăt lupta din Sfântul Post. Să spunem atunci împreună cu imnograful: „Ce-Ți vom aduce Ție, Hristoase? Că ne-ai dat cinstita Cruce să ne închinăm ei, pe care s-a vărsat sângele Tău cel preasfânt și s-a țintuit trupul Tău cu piroane; pe care acum sărutând-o Îți mulțumim”.

Amin. La mulți ani fericiți și Paște Fericit!”

Din partea Secretariatului-General

DOXOLOGIA LA ANIVERSAREA SĂRBĂTORIRII NAȚIONALE A ZILEI DE 25 MARTIE 1821

Joi, 11/24 martie 2022, la Biserica Sfântului Mormânt a fost oficiată o doxologie cu ocazia aniversării zilei naționale din 25 martie 1821.

Doxologia s-a făcut în primul rând ca o rugăciune către Dumnezeu pentru odihna sufletelor luptătorilor din 1821, care au căzut luptând pentru credință și țară, și ca mulțumire lui Dumnezeu pentru ajutorul dat poporului grec, pentru a fi eliberat de jugul otoman și pentru stabilirea libertății în Hristos.

Doxologia a fost oficiată de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil, împreună cu Arhierei, Ieromonahi și Diaconi Aghiotafiți. Răspunsurile la strană au fost date de Ierodiaconul Simeon în strana din dreapta și de domnul Vasilios Gotsopoulos în strana din stânga, cu ajutorul elevilor din Școala Patriarhiei. La slujbă au fost prezenți membrii comunității grecești, Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras și membrii ai Consulatului.

După Doxologie toți cei prezenți s-au întors la Sala de Recepție a Patriarhiei unde Preafericirea Sa s-a adresat celor prezenți astfel:

„Veniți cu râvnă în acest moment, să faceți un jurământ pe cruce... ridicați crucea pe steaguri și loviți inamicul ca tunetul și fulgerul”, exclamă Rigas Feraios la poemul său revoluționar „Thurium”.

Excelența Voastră Domnule Evangelos Vlioras, Consul General al Greciei la Ierusalim,

Cuvioși Sfinți Părinți și Frați,

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Aniversarea de astăzi a Revoluției grecești din 25 martie 1821 este un eveniment unic și fără precedent în istoria lumii și asta pentru că binele dumnezeiesc al libertății este indisolubil legat de conștientizarea hristică a jertfei de sine a poporului evlavios al creștinilor Greco-ortodocși și a binecuvântatului nostru popor grec.

Mitropolitul Palaionului Patron Germanos a ridicat Sfântul Steag al Învierii la 25 martie 1821, ziua sărbătorii Bunevestiri a Fecioarei, ascultând predica eliberatoare a înțeleptului Apostol Pavel: „Stați deci tari în libertatea cu care Hristos ne-a făcut liberi și nu vă prindeți iarăși în jugul robiei” (Gal. 5:1).

Viziunea asupra ideii de libertate care a luat contur în creștinism a fost cea care a distins revoluția greacă din 1821 de revoluțiile contemporane ale altor popoare. Acest lucru este arătat și de sloganul naționalist al Părintelui Moria Theodoros Kolokotronis: „acum lupta noastră este pentru credința lui Hristos și pentru sfânta libertate a țării”. Acest lucru este mărturisit și de chemarea lui Rigas Feraios din piesa sa revoluționară „Thurium”: „Să depunem jurământul pe cruce”.

Grecii, pentru care patriotismul și libertatea sunt trăsături speciale ale istoriei lor lungi și variate, nu au putut fi împăcați cu genul de sclavie a jugului otoman, care le-a insultat moștenirea culturală, spirituală și etnoreligioasă, ceea ce a contribuit decisiv la înălțare și decorarea standardelor morale și, de asemenea, la iluminarea minții acelor oameni „care șed în întuneric și în umbra morții” (Luca 1:79)

Măreția jertfei grecilor revoluționari pentru libertate și numele lui Hristos se reflectă atât în sloganul „libertate sau moarte”, cât și în mărturisirea noilor mucenici recunoscuți de Biserică: „M-am născut creștin și ca un creștin, voi muri!”

Eroii și noii martiri ai revoluției din 1821 au luat seama, fără îndoială, la cuvintele Evangheliei: „Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, iar sufletul nu pot să-l ucidă; temeți-vă mai curând de acela care poate și sufletul și trupul să le piardă în gheena” (Matei 10:28).

Și spunem asta întrucât contribuția Bisericii și a clerului la revolta națională din 1821 a fost într-adevăr fără egal și măreață. Biserica, în calitate de instituție spirituală, a devenit principala forță de conducere a poporului grec sub jug. Biserica este cea care a reprezentat identitatea națională și religioasă a grecilor.

Sărbătoarea revoluției naționale din 1821 nu este doar un eveniment închinat memoriei istorice ci mai degrabă moștenirii sfinte pecetluite cu sângele eroic al martirilor, „libertății care izvorăște din oasele sfinte ale grecilor”. Această moștenire sfântă suntem chemați să o păstrăm și să o transmitem generațiilor următoare.

Frăția noastră Aghiotafită memorabilă participă la festivitățile de aniversare a sfintei amintiri a Renașterii Naționale a poporului cucernic și împărătesc al grecilor ortodocși și a neamului nostru și, cum se cuvine, aduce „celui cu darea, darea” (Romani 13 :7), așa că am coborât la Biserica Sfântului Mormânt pentru a aduce laudă de mulțumire și Doxologie Domnului nostru Iisus Hristos Care a fost răstignit și a Înviat din morți pentru noi. De asemenea, ne-am rugat pentru odihna veșnică în ținutul vieții sufletelor binecuvântate ale celor care au căzut ca mucenici în timp ce luptau pentru credință și țară în luptele sfinte ale neamului nostru.

Pentru toate acestea, să ridicăm paharul pentru un toast și, cum se cuvine, să spunem cu voce tare:

Trăiască 25 martie 1821!

Trăiască poporul cucernic și împărătesc al grecilor ortodocși!

Trăiască Elada!

Trăiască Frăția noastră Hagiotafită!"

După discursul Preafericirii Sale, Dl. Vlioras a spus următoarele:

„Preafericirea Voastră,

Înaltpresfințiților Arhieriei,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor

Astăzi, elenismul ecumenic sărbătorește și onorează cu mândrie aniversarea Revoluției din 1821, cea mai glorioasă pagină din istoria Greciei moderne, o luptă pentru altare și vetre, un punct de referință și un simbol pentru națiunea greacă, care a avut ca final fericit înființarea statului grec modern și renașterea democrației în leagănul ei.

În fiecare perioadă istorică există un pol, un eveniment istoric care o marchează și devine un punct de referință pentru noi toți mai târziu. 25 martie 1821 este această piatră de hotar în istoria modernă a elenismului, marcând punctul de cotitură când grecii au luat eroica decizie de a se ridica, singuri împotriva multora, împotriva tiraniei otomane și de a revendica libertatea cu sângele lor. Era primăvară chiar și atunci, acum aproape două secole, când elinii a luat armele pentru a-și revendica libertatea. Acest ideal pe care poporul nostru l-a admirat în măreția de neclintit a jertfei bărbaților neștiutori de carte, zdrențuiți și înfomețați,

bărbați înarmați și hoți, preoți, femei și copii.

Revoluția noastră națională este cea mai mare dovadă că, deasupra oricăror interese, greutăți și obstacole, excelează sufletul și spiritul unui popor cu o mentalitate înaltă, demn de misiunea sa istorică.

Așadar, în acele vremuri, ca în orice moment dificil, au fost mulți cei care s-au autodepășit și au dat dovadă de eroism, dincolo de ceea ce numim o datorie bine intenționată. Personalități marcante, dar și oameni obișnuiți, de rând, care s-au trezit brusc în primele linii ale istoriei, au răspuns ca unul chemării la luptă, fără a ezita, fără să-și plece capul, marcând veșnic istoria și viața elenismului.

În biserici în formă de cruce și paraclise sărace, dorința de libertate s-a aprins în sufletele grecilor înrobiți. Cu mijloace slabe sau inexistente, cu curajul de a suplini lipsa de arme, au schimbat definitiv cursul istoriei noastre spre dreptate și libertate. În această luptă, toată lumea a slujit ideii de libertate, cu patriotism unic, jertfă și lepădare de sine. „Și dacă suntem puțini în ceata lui Braimisi”, observă generalul Makrygiannis, „sîntem mângăiați într-un fel, că norocul a fost tot timpul de partea grecilor puțini la număr. De la început până la sfârșit, în trecut și în prezent, toate fiarele se luptă să ne mănânce și nu pot. Ne mănâncă și rămâne drojdia. Și când cei puțini se hotărăsc să moară, uneori pierd și de multe ori câștigă.”

Aniversările naționale sunt utile pentru noi toți atunci când sunt o oportunitate de a reînnoi, cu deschidere și determinare, angajamentul nostru față de idealurile pentru care au luptat întemeietorii libertății noastre și conștientizarea că dreptatea, progresul și prosperitatea noastră sunt rezultatul propriilor noastre eforturi și luptă, individuală și colectivă. Să ascultăm cuvintele generalului Makrygiannis, că „toți avem această patrie împreună, înțelepții și neștiutorii, bogații și săracii, politicienii și

militarii și oamenii cei mai de rând”.

Trecerea a 201 de ani de la Renașterea noastră națională ne invită să reflectăm la succesele și provocările vieții noastre naționale, dar și la continuarea cursului nostru colectiv, deoarece este caracteristic identității noastre naționale să sărbătorim nu destinația ci călătoria, plină de descoperiri, plină de aventură, cum scria Constantine Cavafy, să încerce, să caute, să descopere și să nu renunțe așa cum a scris Tennyson despre Ulise.

Așa că haideți să stăm cu respect în fața sacrificiului strămoșilor noștri, eroii de la 1821, și să luăm exemplul patriotismului și abnegației lor, astfel încât să putem răspunde puternic provocărilor vremurilor noastre tulburi.

Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiți Arhierei,

Cuvioși Părinți,

Doamnelor și domnilor,

Pentru Țara Sfântă și prezența noastră în ea, memorabila Patriarhie a Ierusalimului și Frăția Aghiotafită, cu oferta sa îndelungată și variată și cu cea mai înaltă lucrare pastorală, sunt gardianul valorilor morale și spirituale ale credinței noastre ortodoxe.

Patriarhia noastră din Ierusalim este mărturia vremii prezenței dinamice a tradiției grecești și ortodoxe în Orientul Mijlociu. Mentalitatea sa înaltă și luptele, în condiții nefavorabile, până astăzi, sunt pentru noi toți un capital național neprețuit și o sursă de inspirație și putere.

Pentru noi toți, 25 martie 1821, este un prilej excepțional de a reflecta asupra responsabilităților noastre și de a ne reînnoi angajamentul față de idealurile care constituie chintesența tradiției noastre grecești și ortodoxe și pentru

care protagoniștii libertății noastre au luptat, „... niciodată din datorie nu vă clintiți”. Idealuri pe care în ziua de azi nu le putem lua ca pe un dat și pe care trebuie să le păstrăm cu propria noastră luptă.

Cu aceste gânduri, vă îndemn pe toți să spunem:

Trăiască ziua de 25 martie 1821!

Trăiască Grecia!”

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA ONOMASTICII PREAFERICITULUI PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL

Duminică, 9/20 martie 2022, la pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici care au mărturisit în lacul din Sevastia Pontului în timpul lui Liciniu, în anul 320 d.Hr., s-a sărbătorit onomastica Preafericirii Sale Părintele Teofil Patriarhul Ierusalimului, deoarece unul dintre acești bine biruitori Mucenici se numea Teofil.

Acest praznic s-a sărbătorit ca *Parrisia*. Seara în ajun s-a săvârșit Vecernia în Biserica Învierii, slujba fiind condusă de Preafericirea Sa.

A doua zi s-a adus Jertfa cea fără de sânge în Biserica Învierii, slujba fiind, de asemenea, condusă de Preafericirea Sa împreună cu care au slujit Înaltpreasfințiții Mitropoliți

Chiriac al Nazaretului, Isihie al Capitoliadei, Înaltpreasfințiții Arhiepiscopi Teofan al Gherasei, Aristarh al Constantinei, Metodie al Taborului, Teodosie al Sevastiei, Isidor al Ierapolei, Nectarie al Anthidonului, Filumen al Pellei, Aristobul al Madavei, împreună cu care s-au rugat Înaltpreasfințiții Arhierei Benedict Mitropolitul Diocezareei și Damaschin Arhiepiscopul Ioppei, Ieromonahi și Diaconi Aghiotafiți între care cel dintâi Părintele Dragoman Arhimandritul Matei, reprezentanți ai Bisericii Patriarhiei Moscovei și României. A cântat Ierodiaconul Simeon, Secretar al Sfântului Sinod, și d-l Vaisilios Goțopulos împreună cu elevii Școlii Patriarhale din Sion. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim d-l Evangelos Vlioras și membrii ai Consulatului, precum și ambasadorul Georgiei d-l Lasia. Au luat parte monahi, monahii și membrii locali ai Comunității din Ierusalim, precum și pelerini.

După Sfânta Liturghie a urmat Doxologia. După aceasta a avut loc deplasarea la Patriarhie. Aici Înaltpreasfințitul Aristarh Secretar General a adresat Preafericirii Sale această cuvântare:

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Acum, când urcăm treptele duhovnicești ale Sfântului și Marelui Post spre întâmpinarea Sfintelor Paști, primim din partea Bisericii, ca pe o rouă a Ermonului mângâietoare, pomenirea Sfinților Patruzeci de Mucenici care în lacul Sevastiei din Pont bine s-au nevoit și s-au încununat în vremea lui Liciniu în anul 320. Credința lor fierbinte în Hristos, răbdarea și tăria cu care au trecut cu vederea și au biruit frigul aprig, foarte mult ne întăresc și ne dau curaj pentru continuarea nevoinței postului nu numai ca înfrânare de la bucate, ci mai ales ca îndepărtare de patimi și dobândire a virtuților lui Hristos, ca să fim și slăviți împreună cu El.

Acestor buni biruitori Mucenici care împodobesc sinaxarul lunii martie, Biserica Ierusalimului le dăruiește o cinste

deosebită și datorită faptului că Întâistătătorul ei, Preafericirea Voastră, purtați numele unuia dintre aceștia, al Sfântului Mucenic Teofil. Spre cinstirea acestui Mucenic și a Preafericirii Voastre, cu participarea tuturor membrilor cinstitei noastre Obști Aghiotafite și a binecredincioșilor creștini, s-a adus Jertfa fără de sânge și s-a înălțat Doxologie în Sfânta Biserică a Învierii, după rânduiala *Parrisiilor*.

După ce ne-am rugat în cadrul Sfintei Liturghii pentru sănătatea, bună-starea și lungimea de zile a Preafericirii Voastre, acum, în sala Patriarhiei, plinim cele ce se cuvin ca mulțumire și laudă.

În primul rând, Preafericirea Voastră cu bună-voință a fost atent la cererile credincioșilor Ortodocși greci și arabi, fie prin susținere economică a lucrărilor lor, mai ales cu privire la sistemul de învățământ și la funcționarea școlilor fie prin susținerea educației teologice a tinerilor, așa încât aceștia să slujească ulterior ca preoți, călăuzitori duhovnicești în enoriile Comunităților lor. De asemenea, broșura inițiată de Preafericirea Voastră „Nur Il Masih”, care apare în fiecare duminică, și revista bisericească lunară care o însoțește, fiind distribuite gratis, au continuat lucrarea pedagogică și catehetică care cultivă păstrarea identității greco-ortodoxe în sufletele credincioșilor, aceștia fiind mereu în legătură cu Patriarhia. O altă dovadă a interesului viu al Preafericirii Voastre pentru păstrarea, promovarea și valorificarea moștenirii educative și culturale a Patriarhiei constă în recondiționarea unor manuscrise și publicații din Biblioteca centrală, din Biblioteca Școlii Teologice a Sfintei Cruci, lucrare ce durează de mai bine de doi ani și continuă în prezent, realizată de d-l Stavros Andreas, specialist în restaurare. De asemenea a fost reorganizat prețiosul conținut al Arhivei.

În ceea ce privește Lăcașurile de închinare, Preafericirea Voastră ați arătat o deosebită atenție pe de o parte pentru

apărarea și menținerea drepturilor neamului nostru și, pe de altă parte, pentru colaborarea cu alte comunități, Patriarhia având rol de conducător. Rod al acestei colaborări a fost lucrarea de restaurare a Capelei Sfântului Mormânt potrivit planurilor Universității de Politehnică Mețovio din Atena. Continuare a acestei activități istorice o constituie lucrarea începută acum câteva zile, potrivit planurilor Universității Sapienza din Roma, de restaurare a plăcilor pardoselii din partea de nord a rotondei, din cele șapte secțiuni și din fața sfintei Capele a Sfântului Mormânt, precum și săparea părții de la subsol a acestora pentru consolidare. Prin aceste lucrări realizate pentru bună-cuviința casei lui Dumnezeu se transmite un mesaj de împăcare, colaborare și pace dinspre Sfântul Mormânt către umanitatea încercată la nivel mondial de dezbinări și războaie. Biserica Nașterii din Betleem, de asemenea, nu a fost nicidecum lipsită de interesul și grija Preafericirii Voastre așa cum se vede din restaurarea integrală a catapetesmei de către specialiști ai companiei ARTIS, precum și din restaurarea care acum se pregătește a de Dumnezeu primatei Peșterii de către noi și de către franciscani, potrivit Status Quo-ului.

Pe lângă toate acestea, trebuie menționată inițiativa Preafericirii Voastre în vederea apărării entității creștine în Țara Sfântă. În acest sens, acțiunile de opresiune a creștinilor de către grupări extremiste au fost reclamate, în timpul ceremoniei de aprindere a pomului de Crăciun, la hotelul „Imperial” de la Poarta lui David, pus în primejdie de convenții ilegale. Prin nedorita autoritate a acestor grupări, se pune în primejdie accesul de veacuri prin poarta lui David a Întâi-stătătorilor Bisericilor Creștine către sediile lor, precum și accesul pelerinilor și trecerea lor spre Biserica Învierii. La această inițiativă Preafericirea Voastră a chemat drept colaboratori pe Întâi-stătătorii Bisericilor Creștine din Țara Sfântă. Prin interviul Preafericirii voastre pentru ziarul „Times” din Londra ați stârnit interesul de a oferi susținere atât din partea Arhiepiscopului de Canterbury John

Welby cât și din partea Preafericitului Patriarh al Moscovei Chiril, a Ministrului de Externe al Greciei și a altor persoane cu însemnată influență politică. Aceste acțiuni au avut rezultate la Ministerul de Externe al Israelului așa încât acesta a arătat interes în privința dialogului și a rezolvării problemei prin proceduri guvernamentale, iar nu judecătorești.

Din aceste acțiuni roditoare și eficiente ale Preafericirii Voastre luăm exemplu și căpătăm curaj și noi, Părinții Aghiotafiți, pentru a împlini, fiecare în parte și împreună, slujirea noastră aghiotafită și să așezăm piatra noastră la edificiul trupului Patriarhiei pentru o mai vrednică promovare a ei în lume și o mai bogată contribuție la binele comun.

Cu duh de bucurie pentru onomastica Voastră, Preafericite Părinte, și cu nădejde ce izvorăște din lucrările Voastre, ridic paharul în numele Sfântului Sinod și al întregii Obști Aghiotafite și vă urez ani mulți, cu pace, bucurie, bunăstare, creatori și rodnici spre lauda străvechii noastre Patriarhii și a binecuvântatului nostru neam și spre slava Dumnezeului nostru în Treime slăvit. Amin.

Domnul Vlioras a rostit acest discurs:

Preafericirea Voastră,

Înaltpreasfințiile Voastre,

Sfințiți Părinți,

Doamnelor și domnilor,

Participarea la sărbătoarea de astăzi constituie o cinste și o bucurie deosebită pentru noi toți, pentru că atât Obștea Aghiotafită, cât și evlavioșii credincioși, între care se află și cei care slujesc la Consulatul Greciei la Ierusalim, cinstim onomastica Întâi-stăpătorului Bisericii Sionului, al Maicii Bisericii, Preafericirea Voastră, Patriarhul

Ierusalimului Teofil III.

Cu această ocazie, Preafericite, exprimăm, în numele Statului Grec, respectul și recunoștința față de persoana Voastră, pentru lucrarea Voastră, pentru însemnata activitate de păzire și promovare a Sfintelor Lăcașuri ale credinței noastre la Locurile Sfinte, pentru susținerea cauzelor și a drepturilor Patriarhiei noastre și pentru menținerea prezenței grecești Ortodoxe în Țara Sfântă.

Devotamentul și atașamentul Vostru față de această amplă lucrare și față de îndatoririle Voastre, însoțite de cuget bisericesc și onestitate, strădaniile neobosite prin care ați răspuns înaltei Voastre misiuni într-o perioadă tulburată, care continuă să se confrunte cu mari provocări, sunt recunoscute de toți și au făcut ca Patriarhia Ierusalimului să fie, în conștiința comună, principalul factor de unitate, pacificare și înțelegere din Țara Sfântă.

Prin inițiativele Voastre, este realizată promovarea Sfintelor Locuri, de vreme ce purtați grijă de menținerea Status Quo-ului din Țara Sfântă și de călăuzirea duhovnicească și bunăstarea unor credincioși care se confruntă cu grave și felurite provocări.

Într-o epocă tulburată de conflicte, neorânduieli, aflată în căutarea unui nou echilibru, când fanatismul și ura domină, dispoziția Voastră sinceră îndreptată înspre înțelegere, împăcare și conciliere, atât în relațiile cu alte confesiuni și cu alte religii, în spațiul aparte al Ierusalimului și al Sfintelor Locuri cât și în ceea ce privește strădania mai extinsă de pacificare în această epocă mult încercată, dovedește prestigiul acestei Sfinte Instituții care constituie un factor de moderație și stabilitate.

Cu ocazia onomasticii Voastre de astăzi, aș vrea să vă încredințez încă o dată atât pe Preafericirea Voastră cât și pe membrii Obștii Aghiotafite că interesul și sprijinul

Statului Grec și al compatrioților Voștri față de Patriarhia noastră, față de Obște și față de Preafericirea Voastră sunt și rămân unanime și esențiale. De asemenea, aș vrea să exprim recunoașterea și admirația noastră față de activitatea atât de însemnată pe care o întreprindeți cu neasemănat devotament, râvnă și spirit de jertfă.

În acest sens, îngăduiți-ne să exprimăm din toată inima mulțumirile noastre pentru ospitalitatea fără seamăn de care ne bucurăm, atât cel care vorbește cât și oficialitățile noastre în pelerinajele noastre la Locurile Sfinte unde avem ocazia să constatăm deosebita și impresionanta strădanie, preocuparea și grija pentru Sfintele Locuri, mai ales în împrejurările create de pandemia actuală.

Preafericite,

Ocrotirea Patriarhiei Ierusalimului și a drepturilor ei constituie o evidentă prioritate pentru patria noastră, așa cum o dovedește cu fiecare ocazie, având în vedere contribuția Bisericii Sionului față de Ortodoxie și Elenism, ca martor de veacuri și depozitar al unei moșteniri religioase și istorice prețioase.

Îngăduiți-mi ca, în această zi de sărbătoare, să vă adresez din inimă cele mai sincere urări de sănătate, lungime de zile și întărire de la Domnul, pentru a continua să răspundeți înaltei Voastre misiuni spre folosul Patriarhiei, al Obștii, al credincioșilor Elino-ortodocși și al mărturiei Ortodoxe neîntrerupte în Țara Sfântă.

În continuare, au adresat cuvântări Ambasadorul Georgiei, reprezentanții Patriarhiei Moscovei și ai României și Părinți Aghiotafiți.

Acestora Preafericirea Sa le-a mulțumit prin această cuvântare a sa:

„Cât este de minunată și de cuvioasă puterea Crucii Tale,

Hristoase, care din lucruri potrivnice cununi a împletit celor patruzeci de Mucenici; că prin apă și prin foc trecând într-o nestricăciune, strigă: Bine ești cuvântat, Dumnezeu Părinților noștri”, cântă imnograful Bisericii.

Excelența voastră domnule Consul General al Greciei Evangelos Vlioras,

Sfințiți Părinți și Frați,

Binecredincioși Creștini și pelerini,

„Trimite lumina Ta și adevărul Tău. Acestea m-au povățuit și m-au condus în muntele cel sfânt al Tău și la lăcașurile Tale” (Psalmul 42, 3), cântă cinstita ceată a Sfinților Patruzeci de Mucenici care au mărturisit în cetatea Sevastiei, a căror pomenire o prăznuim strălucit astăzi.

Acești Sfinți Patruzeci de Mucenici „pe pământ s-au nevoit, văzduhul l-au răbdat, focului au fost dați, apa i-a primit. Al lor este glasul: «Trecut-am prin foc și apă și ne-ai scos la odihnă»” (Psalmul 65, 12), spune Marele Vasile. Aceasta au făcut-o Sfinții Mucenici ascultând de cuvintele înțeleptului Pavel care spune: „Eu pe toate le socotesc că sunt pagubă față de înălțimea cunoașterii lui Iisus Hristos, Domnul meu, pentru Care m-am lipsit de toate și le privesc drept gunoaie, ca pe Hristos să dobândesc” (Filipeni 3, 8).

Potrivit Sfântului Grigorie de Nissa, „acestor mari Mucenici nici măcar soarele însuși nu li s-a părut dulce, ci și de acesta s-au înstrăinat de bunăvoie, ca să nu se lipsească de adevărata lumină. (...) Pentru ei toate erau vrăjmașe, toate străine. Un singur bun exista pentru ei: Hristos. De toate s-au lepădat ca pe El să-L câștige”.

Aceasta arată marea dragoste a Mucenicilor pentru Dumnezeu și Mântuitorul Hristos „Care i-a chemat de la întuneric la lumina Sa cea minunată” (1 Petru 2, 9). Acești Mucenici aleși de Dumnezeu au avut curajul să moară pentru singurul „bun”,

Dreptul lui Dumnezeu, Hristos, după cum propovăduiește dumnezeiescul Pavel: „Cu greu va muri cineva pentru un drept; dar pentru cel bun poate se hotărăște cineva să moară” (Romani 5, 7).

Sfânta ceată, cei deopotrivă în nevointă și cuget, care au primit aceleași cununi, dumnezeieștii Patruzeci de Mucenici, ca alți trei tineri în cuptor, ca într-un singur trup, lăudau, slăveau și binecuvântau pe Dumnezeu (Cf. Daniil 3, 23) zicând: „Dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și învierii Lui (...) iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos înviat din morți nu mai moare, moartea nu mai are stăpânire asupra Lui” (Romani 6, 5, 8-9).

Sfinții Mucenici, fiind încredințați că „dacă murim împreună cu Hristos, vom viețui împreună cu El”, nu au șovăit, nici nu s-au temut ci, dimpotrivă, mișcați de Duhul Sfânt, căutau „răscumpărarea prin sângele lui Hristos, iertarea păcatelor, adică curățirea de păcate, după bogăția harului Lui” (Efeseni 1, 7).

Acest praznic al Sfinților Patruzeci de Mucenici și, mai ales, al Sfântului Teofil al cărui cinstit nume îl poartă smerenia noastră, constituie „pomenire înaintea lui Dumnezeu” (Fapte 10,4) și aceasta pentru că Sfinții Patruzeci de Mucenici „care au făcut pământul cer și au luminat toate” s-au arătat martori nemincinoși și propovăduitori, în întreaga lume, ai Patimilor lui Hristos și ai Învierii Lui, și – potrivit Sfântului Grigorie de Nissa – ostași ai lui Hristos și ziditori ai Bisericii Lui, zidiți fiind, potrivit dumnezeiescului Pavel, pe temelia Apostolilor și a Proorocilor și pe cinstitul sânge al lui Iisus Hristos Care este piatra din capul unghiului (Cf. Efeseni 2, 20).

Sfinții Patruzeci de Mucenici s-au arătat ziditori ai Bisericii pentru că, potrivit Marelui Vasile, „făcându-se priveliște lumii, și îngerilor și oamenilor (Cf. 1 Corinteni

4, 9), pe cei căzuți au ridicat, pe cei îndoielnici au încredințat, celor bine-credincioși dorirea le-au sporit îndoit”, iar potrivit imnografului lor: „Cinstită tăria Bisericii, ca niște stele prea mari o luminați pururea și celor credincioși străluciți, dumnezeieștilor Mucenici ai lui Hristos cei patruzeci”.

Sfânta Biserică a Ierusalimului cu bucurie și veselie cinstind pomenirea zilei de naștere a muceniei Sfinților Patruzeci de Mucenici care pentru dragostea lui Hristos s-au nevoit și a purtătorului de chinuri Teofil care împreună cu ei a mărturisit, a săvârșit în Sfânta Biserică a Învierii marea Taină a dumnezeieștii Euharistiei, condusă de smerenia noastră, înconjurat de cinstiții membrii ai Obștii noastre Aghiotafite, Arhieriei, Preoți și Ieridiaconi, rugându-se împreună cu noi bine-credincioși Creștini, slăvind pe Cel Care „minunați a făcut pe sfinții Lui” (Psalmul 4,3).

În plus, am înălțat doxologie de mulțumire lui Dumnezeu cel în Treime pentru onomastica noastră în numele Sfântului Mucenic Teofil, și, potrivit Sfântului Policarp al Smirnei, am binecuvântat pe Domnul nostru Iisus Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre și Călăuzitorul trupurilor noastre și Păstorul Bisericii sobornicești din întreaga lume”.

Sfântul Ioan Damaschin, referindu-se la însemnătatea cinstirii Sfinților, invocă mărturia Sfântului Ioan Evanghelistul și a înțeleptului Pavel potrivit cărora sfinții în general și muceniei în mod special, sunt prieteni ai lui Hristos, fii și moștenitori ai lui Dumnezeu: „Și celor câți L-au primit le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu” (Ioan 1,12). „Nu mai sunt robi, ci fii, iar dacă sunt fii, sunt și moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună-moștenitori cu Hristos” (Galateni 4, 7; Romani 8, 17).

Spunem aceasta pentru că sărbătoarea de astăzi a Sfinților patruzeci de Mucenici și, mai ales, a celui împreună cu ei Teofil, nu se referă numai la smerenia mea ci, îndeosebi la

lucrarea apostolică și patriarhală a Bisericii, prin care „ne învrednicim să luăm parte la moștenirea sfinților întru lumina (...) Fiului iubirii Sale” (Cf. Coloseni 1,12-13). „Hristos Fiul lui Dumnezeu este mai înainte decât toate și toate prin El sunt așezate, și El este Capul trupului, al Bisericii” (Coloseni 1,17-18), „pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său” (Fapte 20, 28). Acestui sânge al lui Hristos s-au făcut părtași și purtătorii de chinuri Sfinții patruzeci de Mucenici.

Ascultând propovăduirea dumnezeiescului Pavel: „Lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în văzduhuri” (Efeseni 6, 12), „Sfinții Mucenici care L-au iubit pe Hristos au trecut cu vederea cele ale vieții vremelnice ca să-L slăvească pe Dumnezeu în mădularele lor”, spune Marele Vasile. De aceea și slăvita pomenire a acestor Sfinți Mucenici și prieteni ai lui Dumnezeu luminează ca un fulger al strălucirii duhovnicești a lui Hristos, călăuzindu-ne către raza dumnezeiască pe noi toți.

Potrivit lui Clement al Alexandriei, „numim mucenicia «săvârșire», nu pentru că mucenicii au primit sfârșitul vieții, ca ceilalți oameni, ci pentru că au arătat lucrarea desăvârșită a dragostei”. Tocmai această „lucrare desăvârșită a dragostei, adică unitatea Bisericii Ortodoxe de pretutindeni, ne îndeamnă Sfinții patruzeci de Mucenici să o arătăm așa cum Părintele Bisericii, Marele Vasile, foarte nimerit subliniază arătând pilda de urmat a Sfinților Mucenici:

„Sfinții nu aveau aceeași patrie, ci fiecare venea din alt loc. După neamul omenesc erau diferiți, dar neamul duhovnicesc era unul pentru toți. Căci aveau același Tată, pe Dumnezeu, și erau toți frați, nu ca unii născuți din aceeași mamă și același tată, ci prin înfierea Duhului uniți între ei prin iubire”. Cu alte cuvinte, potrivite acestor Sfinți Mucenici

sunt cuvintele dumnezeiescului Pavel: „silindu-ne să păzim unitatea Duhului, întru legătura păcii” (Efeseni 4, 3).

La ascultarea de acest îndemn al unității, păcii, împăcării și dragostei Evangheliei lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos suntem chemați și noi, iubiți frați, mai ales în această binecuvântată perioadă a Sfântului și Marelui Post, „ca să fim împreună-lucrători pentru adevăr” (3 Ioan 1, 8). Și aceasta pentru că, după cum spune dumnezeiescul Pavel, Dumnezeu Însuși în Hristos ne-a dat porunca împăcării: „Și punând în noi cuvântul împăcării” (2 Corinteni 5, 19).

Având deci împreună-lucrători și ajutători pe Sfinții Patruzeci de Mucenici și pe cel ce a mărturisit împreună cu ei și ocrotitorul nostru Teofil și pe Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu Pururea Fecioara Maria, îi rugăm ca, în pace, smerenie și pocăință, să ne învrednicim a ajunge la purtătoarea de lumină Înviere a Dumnezeului și Mântuitorului sufletelor noastre.

De asemenea, cerem pentru toți cei care s-au rugat împreună cu noi și care cinstesc acest praznic al Sfinților Mucenici putere de sus, darul Sfântului Duh, harul Sfântului Mormânt cel Purtător de Viață, răbdare și toată binecuvântarea de la Dumnezeu. De asemenea, aducem calde mulțumiri celor care ne-au adresat cuvântări: Înaltpreasfințitul Aristarh, Arhiepiscop al Constantinei și Secretar General, care a vorbit în numele membrilor Sfântului Sinod și ai Obștii noastre Aghiotafite, Excelența sa, Consulul General al Greciei, domnul Evangelos Vlioras, Excelența sa Ambasadorul Georgiei în Israel d-l Lasia, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Nazaretului Chiriak, care a vorbit în numele credincioșilor din Nazaret, Preasfințitul Arhiepiscop al Ioppei Damaschin, care a vorbit în numele credincioșilor din Ioppe, Preacuviosul Arhimandrit Alexandru, reprezentant al Sfintei Biserici surori a Rusiei, care a transmis urările Preafericitului Patriarh al Moscovei

Chiril, Preacuviosul Arhimandrit Teofil, reprezentant al Sfintei Biserici surori a României, care a transmis urările Preafericitului Patriarh al României Daniil, Înaltpreasfințitul Mitropolit al Diocezei Benedict, Epitrop Patriarhal în Betleem care a vorbit în numele credincioșilor din Betleem și al asociației din Betleem, Preasfințitul, Arhiepiscop al Madavei Aristobul, care a vorbit în numele Comunității de curând constituite din Beersheba și a Preoților ruși din Israelul de nord, Comunitatea din Remli, Preacucernicul Părinte Gheorghe Baramki, care a vorbit în numele Bisericii Sfântului Iacov Fratele Domnului, Profesorii Panaiota Kafetzi și Sotirios Gonkos și elevii care au vorbit în numele Școlii Patriarhale Sfântului Dimitrie, Stimatul domn Atanasie Abu-Aeta din Satul Păstorilor și toți cei care au participat la această sărbătoare.

În sănătatea voastră a tuturor!

La amiază s-a oferit masa la Patriarhie.

Din partea Secretariatului General

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI GHERASIM DE LA IORDAN LA PATRIARHIE

Joi, 4/17 martie 2022, Patriarhia a sărbătorit praznicul Părintelui nostru între sfinți Gherasim de la Iordan.

În această zi, Biserica pomenește faptul că Sfântul Gherasim a venit în Țara Sfântă din orașul său natal Myra Lichiei în anul 451 d.Hr. El s-a nevoit stăruitor în diferite Mănăstiri din

deșertul Iordanului și s-a remarcat prin culmile ascezei, post, smerenie și tăcere în colaborare duhovnicească cu Sfântul Eftimie cel Mare.

Pentru aceasta, călugării din deșert i-au cerut să le devină Părinte duhovnicesc, iar Sfântul a întemeiat pentru ei Mănăstirea Kalamonos, unde a primit și a îndrumat o mulțime de călugări în viața monahală și mulți creștini în viața lor întru Hristos.

Pomenirea sa a fost sărbătorită la Mănăstirea pe care a întemeiat-o cu Dumnezeiasca Liturghie a Darurilor Preasfinte, care a fost oficiată de Înaltpreasfințitul Mitropolit Isihie al Kapitoliadei, avându-i drept împreună-slujitori pe Părintele Dragoman, Arhimandritul Matei, Arhimandritul Claudiu, Ieromonahul Chiriac, Arhimandritul Demetrie și Ierodiaconii Evloghie și Dositeu. La slujbă au participat călugări, călugărițe și pelerini din Grecia și Cipru.

Soborul arhieresc și numeroșii credincioși adunați la slujbă au primit o masă oferită de către egumenul și restauratorul Mănăstirii, Arhimandritul Hrisostom.

Din partea Secretariatului General